

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **V. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 8. 2005, sp. zn. 63 Az 7/2005,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 6. 1. 2005, č. j. OAM-3634/VL-10-12-2004, jímž byla stěžovatelova žádost o azyl zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Podle ustanovení § 106 odst. 2, 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost se podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Ze spisu vyplývá, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli dne 30. 8. 2005 doručováno na adresu P. s. B.l, kde si je však nevyzvedl, a proto byla zásilka tohoto dne uložena na poště [poznámka soudu: stěžovatel v této době svévolně opustil pobytové středisko, viz vyjádření Policie ČR, oddělení cizinecké policie ze dne 5. 10. 2005, č. j. SCPP-14-4419/PH-XIII-C-2005].

Vzhledem k tomu, že s. ř. s. neobsahuje komplexní úpravu doručování, je na posuzovaný případ třeba využít odkazu na použití občanského soudního řádu dle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., podle něhož se pro způsob doručování obdobně užijí předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle ustanovení § 50c odst. 4 občanského soudního řádu pak platí, že nebyla-li uložena písemnost vyzvednuta do 10 dnů od uložení (v případě doručování do vlastních rukou), považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. K doručení předmětného usnesení proto došlo dne 9. 9. 2005.

Tento den se také pokládá za den doručení ve smyslu běhu lhůty k podání kasační stížnosti podle § 106 odst. 2 s. ř. s., který stanoví, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů od doručení napadeného rozhodnutí. Podle poslední věty tohoto odstavce nelze zmeškání této lhůty prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. pak lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den, kdy nastala fikce doručení podle § 50c odst. 4 občanského soudního řádu, v případě usnesení napadeného nyní posuzovanou kasační stížností tedy pátek dne 9. 9. 2005, a lhůta dvou týdnů tak skončila v pátek dne 23. 9. 2005. Kasační stížnost podaná ke krajskému soudu osobně dne 20. 10. 2005 tak byla podána opožděně. Na této skutečnosti nic nemění ani fakt, že si stěžovatel osobně vyzvedl napadené usnesení teprve dne 12. 10. 2005. Shora popsany běh lhůt je totiž striktně určen procesními předpisy vázícími Nejvyšší správní soud a neumožňujícími mu prominout zmeškání lhůty.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.] a za této procesní situace se dále již nezabýval splněním ostatních podmínek řízení (zejména chybějící právní zastoupení), neboť by to bylo nadbytečné.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. dubna 2006

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu